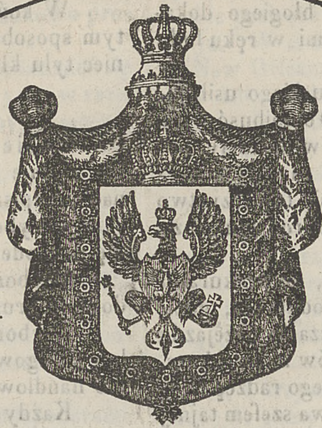
Nr. 262. w Poniedziałek dnia 8. Listopada 1858.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY: 1 sgr. 3 fen. od wiersza na ¼ szerokości przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Posiedzenie reprezentantów miasta Poznania

w środę dnia 11. Listopada r. 1858, po południu o godz. 3éj.

Roztrząsane będą następujące przedmioty: 1) sprawozdanie tyczące zarządu i stanu interesów gminy tutejszy za rok 1858; 2) zakwitowanie rachunków kasy oszczędności i lombardowéj z roku 1853, rachunku kasy poborowéj podatku od psów z r. 1854 i rachunku kasy kamelaryjnéj z r. 1854; 3) ustanowienie kasy kamelaryjnéj z r. 1856; 4) sprawozdanie do królewskiéj rejencyi tyczące rozstrzygnięcia co do instalacyi urzędników gminnych; 5) obór sędziów pojednawczych dla okręgu VII. i XI.; 6) obór osób mających być przytomnemi przy oborach reprezentantów; 7) powołanie asystenta kasy Rudolpha na kontrolera kasy kamelaryjnéj; 8) powołanie nauczyciela szkoły realnéj Knothe z Rawicza i Dr. Bail z Wrocławia, na nauczycieli tutejszéj szkoły realnéj; 9) interesa osobiste.

Poznań, dnia 7. Listopada 1858. Tschuschke.

Telegraficzna wiadomość.

Paryż, 5. Listopada. — Dzisiejszy Monitor donosi, że narady wciąż się odbywają, względem założyć się mających kolei żelaznych w Algieryi. Tym sposobem upadają wszelkie wieści, że już na te koleje udzielono koncesye.

— Izby greckie zwołano na dzień 11. Listopada.

Berlin, 7. Listopada. — Staatsanzeiger z d. 7. Listopada zamieszcza co następuje: J. kr. w. książe rejent raczył w imieniu Najj. króla uwolnić z urzędowań: dotychczasowego prezesa ministrów i ministra spraw zagranicznych, barona von Manteuffla, tudzież dotychczasowego ministra spraw duchownych, oświecenia i lekarskich, ministra stanu v. Raumera, dotychczasowego ministra stanu v. Bodelschwingha, dotychczasowego ministra wojny jenerała porucznika hr. v. Waldersee i dotychczasowego szefa ministerstwa dla spraw gospodarskich, rzeczywistego tajnego radzcę barona v. Manteuffla.

Najwyższe rozporządzenie z dn. 5. Listopada r. 1858, dotyczące oddania prezesostwa ministerstwa stanu J. w. księciu Hohenzollern-Sigmaringen.

Jaśnie Oświecony książe, przychylnie miły kuzynie! Zapewniłeś mnie Wasza Wysokość ku mojemu zadowoleniu, że będziesz mnie wspierał swoją radą i pomocą przy postanowionem przezemnie utworzeniu nowego ministerstwa i oświadczyłeś się z doświadczonem poświęceniem się pokrewnem, że gotów jesteś stanąć na czele tegoż, przeto postanawiam niniejszem powierzyć Ci prezesostwo ministerstwa. Zarazem upraszam Waszą Wysokość, abyś mi raczył przedłożyć w jak najkrótszym czasie propozycye względem składu nowego ministerstwa. Pozostaję z szczególnem poważaniem

Waszéj Wysokości
przychylny kuzyn
WILHELM, książe pruski, Rejent.

Berlin, 5. Listopada 1858 r.

Do
Księcia Hohenzollern-Sigmaringen.

Berlin, 5. Listopada. — Jego wysokość pan książe Hohenzollern-Sigmaringen udał się dziś po zamianowaniu go prezesem ministerstwa do pałacu J. kr. w. księcia pruskiego rejenta, aby w Jego najwyższéj obecności złożyć przysięgę przepisaną artykułem 108. konstytucyi z dnia 31. Stycznia 1850 roku. Równocześnie przybyli tamże minister stanu Flottell kierujący tymczasowo ministerstwem spraw wewnętrznych i tajny radzca gabinetowy, rzeczywisty tajny radzca Illaire, którzy z rozkazu J. kr. w. księcia Rejenta mieli być obecni rzeczonemu składaniu przysięgi.

Celem przyjęcia przysięgi od J. w. pana księcia Hohenzollern-Sigmaringen, odczytał jemu podpisany protokulista formułę przysięgi:

„Wasza Wysokość przysięże Bogu wszechmogącemu i wszechwiedzącemu że zechcesz być wiernym i posłusznym Najj. Panu i przestrzegającym sumiennie konstytucyi."

Przytem uczyniono uwagę, że przysięga ma być złożoną przy podniesieniu palcy do przysięgi przeznaczonych i wyrzeczeniu słów:

„Ja (imie i nazwisko) przysięgam, tak mi Boże dopomóż!"

przyczem pozostawia się jemu dodać w końcu formułę odpowiednią jego wyznaniu religijnemu.

Pan książe Hohenzollern Sigmaringen złożył potem przysięgę, podniósłszy palce przysięźne prawéj ręki i wyrzekłszy te słowa:

„Ja Karol Antoni, książe na Hohenzollern Sigmaringen przysięgam na to, tak mi Boże dopomóż i Jego święta ewanielia!"

J. kr. w. książe rejent podpisał własnoręcznie protokuł spisany względem tego uroczystego aktu, tudzież podpisali go obaj obecni.

WILHELM, książe pruski, Rejent.
Karol Antoni, książe Hohenzollern Sigmaringen.
Flottwell. Illaire.

Działo się jak wyżéj. Costenoble,
rzecz. tajny nadradzca rejencyjny prowadzący protokuł.

Najwyższe rozporządzenie z d. 6. Listopada 1858. r. dotyczące składu nowo utworzyć się mającego ministerstwa.

Zgodnie do zaproponowanego Mi przez Waszą Wysokość składu utworzyć się mającego nowego ministerstwa pod Waszem przewodnictwem, zamianowałem:

1) dotychczasowego tymczasowego ministra spraw wewnętrznych ministra stanu Flottwella ministrem spraw wewnętrznych;

2) byłego naczelnego prezesa von Auerswalda ministrem stanu i członkiem ministerstwa stanu;

3) rzeczywistego tajnego radzcę barona v. Schleinitza, ministrem spraw zagranicznych,

4) komenderującego jenerała 7ym korpusem armii, jenerała porucznika v. Bonina ministrem wojny,

5) byłego rzeczywistego tajn. radzcę legacyjnego barona v. Patow ministrem skarbu,

6) prezesa rejencyjnego hr. v. Pückler ministrem spraw agronomicznych i

7) tajn. nadradzcę rejencyjnego Dr. v. Bethmanna Hollwega ministrem spraw duchownych, oświecenia i lekarskich.

Zarazem potwierdziłem ministra stanu i ministra spraw handlowych, przemysłowych i robót publicznych von der Heydta i ministra stanu i sprawiedliwości Dra Simonsa w ich urzędowaniach.

Berlin, 6. Listopada 1858.

W imieniu Najj. króla:
(podp.) WILHELM, książe pruski rejent.
(podp.) Książe na Hohenzollern Sigmaringen.

Do
księcia na Hohenzollern Sigmaringen.

— J. kr. w. książe rejent raczył nadać w imieniu Najj. króla: nauczycielowi i organiście Kasche w Riesenkirchu w powiecie rosenbergskim, obwodzie rej. kwidzyńskiéj i prywatnemu leśniczemu Grassmanowi w Drenow powiecie krosienskim powszechną oznakę honorową; a zamianować radzcę sądu powiatowego Jerzego Fryderyka Eichhorna w Koblencyi, radzcą sądu apelacyjnego w Kolonii.

Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Okólnik z d. 5. Listopada 1858. r. dotyczący ułożenia list wyborców pierwotnych.

Powstały tu i owdzie wątpliwości, czyli listy pierwotnych wyborców na odbyć się mające wybory do izby deputowanych, mają być ułożone wedle przepisów ordynacyi z d. 30. Maja r. 1849, lub wedle artykułu 70 konstytucyi z d. 31. Stycznia r. 1850. Dla zapobieżenia wszelkim pomyłkom pod tym względem, zwracam poszczególnie uwagę królewskich rejencyi w skutek mojego rozporządzenia z d. 26. z. miesiąca, że wedle artykułu 115 konstytucyi aż do wydania artykułem 72. tejże zastrzeżonéj ordynacyi wyborczéj, rozporządzenie z dnia 30. Maja r. 1849 ma pozostać w swéj mocy i w skutek tego zastósowanie artykułu 70. konstytucyi na teraz nie ma nastąpić. Urzędnicy, którym poruczono układanie list wyborców pierwotnych mają według tego otrzymać jak najrychlejsze zawiadomienie.

Berlin, 5. Listopada 1858 r. Minister spraw wewnętrznych.
Z najwyższego polecenia: Flottwell.

Berlin, 6. Listopada. — Korespondent berliński pisze do gazety wrocławskiéj: przy obecnych zgromadzeniach i naradach przygotowawczych do wyboru deputowanych, wszak jest wiadomość, że na mocy wyższego rozporządzenia nie będzie dozoru policyjnego nad temi zgromadzeniami, jak tego wymaga przepis prawa o towarzystwach. W tym przypadku zbyteczną jest rzeczą wnosić do prezydyum policyi berlińskiéj o świadectwo zameldowania, gdy podobne zgromadzenia odbywać się mogą bez zawiadomienia o tem prezesa policyi berlińskiéj, a więc też udzielenie podobnego świadectwa ze strony policyi jest zbyteczne. Prawdopodobnie wydanem będzie podobne rozporządzenie dla prowincyi.

— Preussisches Wochen-Blatt pisze o nowem ministerstwie, że zmiana ministerstwa jest wypadkiem największéj wagi, rokującym błogosławieństwo, ale rozważyć należy, że jakkolwiek ster rządu powierzony został mężom, których zasady polityczne nieulegają żadnemu powątpiewaniu, należy krajowi być wobec wielkich i licznych zadań, które mają oni do rozwiązania, — umiarkowanym, wyrozumiałym i przychylnym. Bez tych przymiotów odznaczających wzajemność, żaden rząd niemoże nic błogiego dokazać. Wielkość i szczęście Prus złożone są z temi obowiązkami w ręku ludu i bardziéj niż kiedykolwiek!

— Publicyst donosi, że w sprawie towarzystwa francuskiego usilującego otrzymać koncesyą na zaprowadzenie 1000 doroszek i 100 omnibusów itd. w Berlinie odbyło się walne posiedzenie rady przemysłowéj w przeszły poniedziałek i stanęło na tem, że władze miejscowe mają uczynić zawisłą koncesyą od dopełnienia pewnych warunków, a mianowicie, aby się towarzystwo francuskie zobowiązało do dawania do roboty pojazdy i tego rodzaju wozy berlińskim przemysłowcom.

— Dzienniki berlińskie doniosły przed niedawnym czasem, że prokurator Noerner i dyrektor policyi Stieber wyjechali do Lipska, celem odkrycia, gdzie się podziała teka królowéj z listami i pieniędzmi zgubiona w czasie przejazdu Najj. P. przez Lipsk do Bamberga. Wyjazd atoli obutych urzędników miał cel inny, jak podany przez owe dzienniki, gdyż aresztowali znanego tajnego radzcę nadwornego Wedeckego. Ten Wedecke był za ministerstwa Rochowa szefem tajnéj policyi, był właścicielem tak zwanéj sadzawki pijaweczanéj, a przed niejakim czasem osiadł w Paryżu, gdzie założył akcyjne spekulacye rozmaitego rodzaju i za ich pomocą wyłudzał znaczne pieniądze z mniéj ostróżnych a wysoko postawionych osób. Nakoniec zamieszkał w Szwajcaryi, niedaleko granicy badeńskiéj, zkąd kierował spekulacyami aż do Berlina sięgającemi, tak że sądy tutejsze nareszcie ujrzały się w konieczności chwycenia się przeciw niemu środków. Tak radna izba tutejszego sądu miejskiego wydała rozkaz do jego aresztowania. Tym końcem udali się pomienieni urzędnicy do Badenu. Publicysta donosi, że im się udało schwycić Wedeckego, gdy przeszedł granicę badeńską, jako poddanego pruskiego i osadzili go w więzieniu jednem badeńskiem aż do czasu, w którym będzie wydany władzom pruskim. Podobno aresztowano tu w Berlinie w skutek rozporządzenia sądu pewnego tutejszego spekulanta zbożowego, który był zawikłany w sprawki Wedeckego.

Francya.

Paryż, 3. Listopada. — Hr. Walentyn Esterhazy, były austryacki poseł w Petersburgu, umarł w Paryżu.

— Książe Napoleon udaje się dziś do Compiegne.

— Donosiliśmy, że pisemko wzchodzące w Rennes pod tytułem: le progres, przestaje wychodzić. Słowa, któremi żegna się ze swymi czytelnikami brzmią: le progres przestaje wychodzić. Warunki systemu tłoczącego prasę peryodyczną nie pozwalają mu żyć dłużéj. Odejmują mu powietrze i soki. Od dawna opieramy się temu systematowi, rozpoczynając na nowo każdego dnia z zwiększającym się wstrętem nasze starania. Duszenie jest za mocne, brzemie za wielkie. Moralne zniechęcenie, płonne poświęcenia są za wielkie aby je redaktor i akcyonaryusze znieść mogli. Karyera pisma naszego dobiegła mety. Umiera i pozdrawia umierając towarzyszki swoje, które szczęśliwsze od niego, zdołają pewnie nadal utrzymać się w swem stanowisku. Życzy im szczęśliwszego losu.

— Broszura dziennikarza Amadée de Céséna pod napisem: »Anglia i Rosya«, zawierająca niedorzeczne, fantastyczne zapatrywanie się na stan świata i zdarzeń rozpada się na 3 części, w pierwszéj mówi autor o Turcyi i Europie, w drugiéj o Indyach i Anglii; w trzeciéj o Włoszech i Rewolucyi. W pierwszéj części zaraz z góry oświadcza on: *La race des Ottomans est irrevocablement condomnée.* Daléj mówi: Boskie tylko dzieła są pożyteczne. Niech Rosya sobie włada Azyą, niech panuje na wschodzie Europy, na zachodzie Afryki; niech zaszczepia wśród tych narodów, obyczajność i cywilizacyą; nie mam nic przeciw temu. Tam być może panowanie jéj opatrzne. O tem powiedzieć niemożna ani w środkowéj, ani w zachodniéj ni w południowéj Europie. Tu właśnie naprzeciw Rosyi postawił Bóg Francyą, stawiającą Rosyi równowagę, Francyą; połączoną z ucywilizowanemi narodami świata i tworzącą przez to siłę zdolną nakazać carstwu aby wstrzymało się na granicach obecnych ucywilizowanéj Europy. Jestto misya czysto moralna i duchowa, powołana przedewszystkiem stanąć przeciw znikoméj sile broni z niezwyciężonym zastępem idei. Korespondent koloński, z którego te wyciągi dajemy, zapytuje się, czyli to, co Francya robi, stosuje się dziś do Rosyi i Francyi? Czyliż Rosya reprezentuje surowa tylko siłę, i czy Francya została wierną swéj czysto moralnéj i intelektualnéj misyi? Dla czegóżby Francya miała dla siebie tylko windykować rolę stanowienia siły przeciw Rosyi? Czyliż niemasz już Niemiec w sercu Europy, i czyliż Anglia w zachodzie Europy zatonęła w morzu? I gdyby tylko Francya rolę swoję dobrze odgrywała! Jakąż siłę dzisiejsza Francya kładzie na szali przeciw Rosyi?

Trzy myśli główne stanowią treść książki:

1) Państwo ottomańskie jako zbutwiałe bez ratunku jest zgubione.

2) Anglia jest państwem upadającem, Rosya zaś wzrastającem.

3) Rosyi dostanie się panowanie w wschodniéj Europie i Azyi, nie wyłączając Indyi, a Francyi przeznaczeniem na zachodzie i południu Europy stawiać jéj politykę przeciwległą.

— O Turcyi mówi pan Cesena: Dla umierającego nie robią kolebki, ale gotują mu grób. Nieszczęściem jest, że całun jeszcze nieskończony, bo trup nań czeka; daléj niżéj mówi: Rasa otomańska panuje na brzegach Bosporu tylko prawem gwałtu. Gwałtem wyprą ją stamtąd, jeżeli nie dziś, to jutro.

— Lud uciśniony nie ma cierpliwości kongresu dyplomatów. W naszych czasach i po przykładzie tak świetnym w Morei nie można przypuścić, aby 6 milionów chrześcian dobrowolnie korzyć się miało pod jarzmo 2 milionów Muzułmanów? Nie można tego życzyć i byłoby szaleństwem spodziewać się tego. Gdy uzbrojona Rumelia z mieczem w jednym, a z krzyżem w drugim ręku powstanie przeciw Muzułmanom, cóż wtenczas uczyni ucywilizowana Europa? Czyli będzie próżnym widzem i zezwoli, żeby Muzułmanie dusili chrześcian? nie, toby było za wiele! Francya atoli zbyt odległa, aby mogła przybiedz wczas na pomoc uciśnionym; Rosya byłaby pierwszą na polu walki i w imieniu ludzkości i religii przyspieszyłaby wypadki, których nieuchronnym skutkiem byćby musiało rozwiązanie państwa i upadek sułtana. Z Konstantynopola i Skutary nie tak prędko dałoby się Rosyan wypędzić; Anglia rzuciłaby się na Egipt, na Mołdawią Austrya; i jakkolwiek bezinteresowność Francyi byłaby wielka, mówi daléj pan Cesena, widziałaby się ona zniewoloną, w bliskości szukać dla siebie wynagrodzenia za nieprzewidziane powiększenie się swych sprzymierzeńców.

W końcu proponuje autor z Konstantynopola utworzyć miasto wolne; tym sposobem zapobiegłoby się zachciankom wielorakim i położyłoby się koniec tylu kłopotom, jakie właśnie powstają z tego powodu.

Protokóły konferencyi. (Ciąg dalszy).

Protokół IX.

Posiedzenie 10. Lipca 1858. Protokół z poprzedzającego posiedzenia zostaje odczytany i zatwierdzony. Konferencya ciągnie daléj dyskusyę nad przepisami ustawy wyborazéj i następne z nich ustanawia.

»Wyborcą pierwszego stopnia w powiatach będzie, ktokolwiek wykaże się dochodem gruntowym w sumie 100 dukatów lub więcéj.

Wyborcą drugiego stopnia w powiatach będzie, ktokolwiek udowodni dochód gruntowy w sumie 1000 dukatów lub więcéj.

Wyborcą w miastach będzie, ktokolwiek udowodni posiadanie własnego lub posagowego, wolnego od hipoteki kapitału gruntowego, przemysłowego lub handlowego w sumie 6000 dukatów.

Każdy wyborca musi miéć przynajmniéj 25 lat skończonych.

Wyborcy pierwszego stopnia zamianują z pomiędzy siebie w właściwych swych okręgach trzech wyborców, którzy przyłączeni do stolicy powiatu wybiorą deputowanego na każdy powiat.

Wyborcy drugiego stopnia, którzy udowodnią dochód 1000 dukatów wybiorą wprost dwóch deputowanych na każdy powiat.

Wyborcy z miast wybiorą w Bukareszcie trzech deputowanych, w Krajowéj, Plojesti, Braile, Galaczu i Izmaiłowie dwóch deputowanych, a w innych miastach stołecznych powiatów jednego deputowanego.

Wybory trzech tych kategoryi wyborców odbędą się osobno i na właściwych zgromadzeniach.

Wybranym będzie bez różnicy w trzech tych zgromadzeniach, ktokolwiek ma 30 lat skończonych i udowodni dochód 400 dukatów.

Ustawa wyborcza obejmować będzie władzą karną przeciwko fałszywemu podaniu opodatkowania (census) wyborczego.

Cudzoziemcy, nawet zamieszkali w Księstwach jeżeli nie są naturalizowani, nie będą ani wyborcami ani wybieralnymi.

Konferencya niebędąc w posiadaniu dat statystycznych, wystarczających do ustanowienia z całą znajomością rzeczy podstaw ustawy wyborczéj, wyraża życzenie aby ustawa ta mogła być przejrzaną podczas powtórnego zasiadania ciała prawodawczego, gdyby doświadczenie okazało tego potrzebę. Skutek téj rewizyi będzie zatwierdzony i ogłoszony przez dwór zwierzchniczy, za porozumieniem się z dworami gwarantującymi«.

Konferencye czyni następnie poniższe postanowienie:

»Hospodar wybrany będzie w każdem Księstwie przez zgromadzenie.

Jeżeli w czasie opróżnienia urzędu hospodara, zgromadzenie jest zebrane, winno przystąpić w 8 dniach do wyboru hospodara; jeżeli nie jest zebrane, będzie natychmiast zwołanem; i zbierze się w najkrótszym przeciągu czasu; winno ono wybrać hospodara w 8 dniach po swem zebraniu.

Metropolici będą z prawa jak dawniéj prezesami zgromadzeń«.

(Następują podpisy).

Protokół X.

Posiedzenie 15. Lipca 1858. Protokół z poprzedzającego posiedzenia zostaje odczytany i zatwierdzony. Pełnomocnik turecki proponuje postanowić aby w Księstwach protedowani niemogli być ani wyborcami ani wybieralnymi.

Konferencya po pierwszem zbadaniu, odracza do najbliższego posiedzenia załatwienie téj propozycyi i przechodzi do dyskusyi nad wzajemnemi stosunkami na przyszłość pomiędzy dworem zwierzchniczym. Księstwami i mocarstwami poręczającymi.

Pełnomocnik rosyjski, jak to był zapowiedział na 4 posiedzeniu, przedkłada pod tym względem uwagi, które następnie wyłuszcza.

Zatwierdzenie praw istniejących, zaręczonych traktatem z d. 30. Marca i same warunki traktatu, określają stosunki pomiędzy Księstwami i dworem zwierzchniczym w sposób bardzo ścisły. Dadzą one się streścić następnie:

»Prawa dworu zwierzchniczego: pobierać haracz, zatwierdzać wybór księcia, porozumiewać się z Księstwami względem środków obrony ich terytoryum, w razie najścia z zewnątrz i zachęcać do porozumienia się z mocarstwami poręczającemi w razie potrzeby, w przedmiocie utrzymania porządku w Księstwach; nareszcie stósować do Księstw traktaty międzynarodowe we wszystkiem, co nieprzynosi uszczerbku swobodom kraju.

Prawa Księstw: urządzać bez mieszenia się dworu zwierzchniczego wszelki zarząd wewnętrzny w granicach zakreślonych za zgodą mocarstw poręczających z dworem zwierzchniczym i uciekanie się w razie pogwałcenia swych swobód do dworu zwierzchniczego i mocarstw poręczających.

Prawa zachowane mocarstwom poręczającym: załatwiać na drodze dyplomatycznéj i za porozumieniem się z Portą wszelkie spory, jakieby pomiędzy nią i Księstwami powstać mogły.«

Pełnomocnik pruski przypomina zdanie wyrażone przez siebie na pierwszem posiedzeniu, iż należałoby zbadać naprzód rozciągłość praw Turcyi i Księstw. Cieszy on się że konferencya postanowiła uczynić wszystko aby uniknąć nieporozumień, zajmując się z możliwą dokładnością, określeniem praw państwa zwierzchniczego i praw, na jakich polega rząd niepodległy i narodowy, który W. Porta zobowiązała się zachować Księstwom.

Konferencya obraduje nad prawami dworu zwierzchniczego.

Pełnomocnik rosyjski proponuje znieść haracz nadzwyczajny, płacony przez Księstwa dworowi zwierzchniczemu, ile razy nowy hospodar obejmuje rządy i podnieść tytułem wynagrodzenia o $1\frac{1}{10}$ sumę rocznego haraczu.

Pełnomocnik turecki oświadcza, że zaradzi się o to swego dworu, lecz mniema że w każdym razie haracz roczny winien być ustanowiony stosunkowo do dochodów każdego z Księstw, a tem samem może się zmieniać. Dodaje on nadto, że przyrost terytoryum otrzymanego przez Multany, spowodować winien powiększenie rocznego haraczu z tego Księstwa.

Pełnomocnik austryacki zastrzega sobie objawienie swego zdania, skoro pełnomocnik turecki będzie w stanie zakomunikować konferencyi opinię rządu swego.

Pełnomocnik W. Brytanii zgadza się z zasadą propozycyi pełnomocnika rosyjskiego lecz pragnie poznać stanowczą opinię pełnomocnika tureckiego, zanim się ostatecznie oświadczy.

Pełnomocnik francuzki, pruski i sardyński przyjmują bezwarunkowo propozycyę pełnomocnika rosyjskiego.

Wszyscy pełnomocnicy są zdania, że dwór zwierzchniczy porozumieć się będzie winien z Księstwami względem srodków obrony ich territoryum w razie napadu z zewnątrz i zachęcać do porozumienia się w razie potrzeby, z mocarstwami poręczającemi w celu utrzymania porządku w Księstwach.

Pełnomocnik Wielkiéj Brytanii proponuje upoważnić hospodarów w razie wstrząśnień wewnętrznych, których nie byliby w stanie przytłumić, do udawania się o pomoc do mocarstwa zwierzchniczego, jeżeli zgoda na to stanie pomiędzy niem i dworami poręczającemi.

Ponieważ propozycya ta dąży do zmiany artykułu XXVII., pełnomocnicy odraczają dyskusyą nad nią.

Konferencya po pierwszem rozbiorze, odkłada do innego posiedzenia postanowienie względem wszystkiego co się tyczy inwestytury hospodarów i zastósowania w Księstwach traktatów międzynarodowych.

Konferencya uznaje, że Porta może zachowywać stósunki z hospodarami, czy to drogą korespondencyi, czy za pośrednictwem ajenta ze strony Księstw prezydującego w Stambule (Kapu-Kiaya) czy przez wysyłanie do hospodarów urzędników w misyi wyłącznéj, którzy w żaden jednak sposób nie będą mogli mięszać się do zarządu krajem.

Konferencya stanowi, że prawa Księstw obejmują:

Prowadzenie po za obrębem wszelakiego mięszania się dworu zwierzchniczego i na mocy swéj autonomii, administracyi wewnętrznéj w granicach oznaczonych za zgodą mocarstw poręczająrych z dworem zwierzchniczym.

Dyskusya nad innemi punktami toczyć się będzie daléj na przyszłem posiedzeniu.

(Następują podpisy.)

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Anglia.

Londyn, 1. Listopada. — Nareszcie rząd angielski uznał za rzecz stosowną zdać sprawę w sporze francusko-portugalskim z postępowania swego. Za takie tłumaczenie uważać się godzi wydrukowane z Morning Herald oświadczenie, że Portugalia nieżądała od rządu naszego opieki. Portugalia, musimy jéj to za zaszczyt poczytać, obrała jedyny sposób godny państwa niezawisłego i cywilizowanego. Gdy dyskusya z Francyą przybierała fizyonomią zawziętą, zażądał rząd portugalski, pomny na ważność owego protokułu z 14. Kwietnia 1856 od ministerstwa angielskiego przyjacielskiego wstawienia się u Francyi; żądaniu też temu niebawem zadość się stało w duchu dla obu narodów zaspokajającym, i odpowiednim dobremu zamiarowi, z jakiego wypłynęły dobroczynne propozycye lorda Clarendona. Rząd angielski okazał francuskiemu konieczność i sprawiedliwość pośrednictwa, ale z boleścią musim dodać, że francuscy ministrowie dla tego odrzucili je, bo idzie o sprawę honoru, niedozwalającą nigdy wmieszania się trzeciéj osoby.

(Kor. Cz.) Według Court Journal, lord Derby opuści wkrótce Knowsley i rozpoczną się dy gabinetowe. Chociaż mówią, że parlament dopiero po Bożem narodzeniu się zbierze, coraz silniejsza agitacya w sprawie reform wymaga zebrania się gabinetu i przygotowania się na przyszłą kampanią parlamentarską.

Zajęciem głównem w tym tygodniu jest wystąpienie p. Bright w obec swych wyborców w Birmingham, co dziś ma nastąpić. Sprzyjające jemu i jego stronnictwu dzienniki usiłują nadać temu zdarzeniu niezwykłą ważność.

Ciągle się wzmaga liczba reformistowskich meetingów. Wczoraj odbyły się dwa ważne podobne zgromadzenia w Newcastle i w Carlisle, na których przyjęty został programat ligi północnéj.

Dwa wybory do parlamentu odbyły się wczoraj po dawnemu, z hałasem i nawet bójkami. W Guildford zwyciężył więcéj liberalny p. Onslow, w Reigate więcéj umiarkowany p. Monson. Ten ostatni poparty był w Reigate przez klasę wyrobniczą, przeciwnik zaś jego p. Wilkinson przez średnią klasę, Gentry. Niepopularność p. Monson pochodziła głównie z jakiéjś sprawy o sadzawkę i ryby w dobrach jego Gatton. Owoż przyjaciele p. Wilkinson, dla pamięci tego przybyli przed dom, gdzie składano głosy, z ogromną wędką na któréj postać p. Monson jako ryba wisiała. Na widok ten stronnicy jego bez namysłu rozpoczęli walkę i po wymianie gęstych angielskich boksów, zdobyli nieszczęśliwą wędkę. W Guildford także tłumnie się spotkali, ale prócz tego wykonano kilka *Stand up fights*, według wszelskich przepisów i formalności.

Z Konstantynopola donoszą, iż gabinet stambulski ma wkrótce uledz ważnym zmianom i to za przybyciem Fuada baszy, który już jest w drodze z powrotem. Przytem szwagier sułtana Mehemet Ali, ma otrzymać wysoką posadę. Powstanie chrześcian w Bośnii, równie jak wypadki w Czarnogórze, niepokoją angielskich polityków. W ogólności dzienniki angielskie przychylnie nie mówią o Słowianach tureckich, bądź to poparte duchem przeciwieństwa względnie Francyi, bądź też, że wiadomości swoje czerpią z niemieckich dzienników, nieprzyjaznych Słowianom jak kolońskie, augsburgskie etc.

Wynagrodzenie za »Charles Georges« wyznaczone ma być na 7200 fszt., chociaż początkowo Francuzi żądali 15,000.

Półurzędowe hiszpańskie dzienniki utrzymują, że wyprawa hiszpańska na rozbójników morskich w Riff postanowioną została. Ma się składać z 12,000 ludzi pod dowództwem jen. Prim, który znajdował się przy Omerze baszy, w pięknéj jego kampanii nad Dunajem.

Wiadomość wczoraj nadeszła donosi, że w bliskości przylądka Dobréj Nadziei, parowiec angielski »Dastern City« zgorzał na morzu, tak jak niedawno »Austria«, lecz wszyscy na niem znajdujący się, ocaleni zostali, z wyjątkiem inżyniera, który przez własną winę utonął.

Księżna Małachowy otrzymała od królowéj zaprosiny do Windsor i będzie jéj przedstawioną przez hrabinę Malmesbury.

New Jork Herald powiada że wielka część kapitałów włożonych w przedsiębiorstwa w Ameryce, jest własnością rozmaitych książąt europejskich. Jednym z pierwszych spekulantów w Ameryce ma być królowa Krystyna. Jest ona może obecnie najmajętniejszą osobą w Europie, i jak powyższy dziennik się wyraża, podobno największa *business Woman* w świecie. Czynności jéj finansowe, nieograniczają się na jednym kraju. W Hiszpanii ma udział w każdem prawie wielkiem przedsiębiorstwie, w państwie papiezkiem zakontraktowała budowanie kolei żelaznych, we Francyi posiada akcye głównych kolei, kupiła Malmaison i nabyła Courrier de Paris. Na wyspie Kubie posiadać ma kilka wielkich plantacyi i wielkie obszary najpiękniejszego kraju. W Ameryce utrzymuje trzech ajentów, jednego w Filadelfii, drugiego w New Orleanus a trzeciego podróżującego, każden z nich ma dozierać wkładów kilku milionów dolarów w własnościach ziemskich, akcyach kolei i papierach krajowych.

Wiadomo jest że Ludwik Filip wielkie miał posiadłości w tym kraju i ostatnia podróż księcia Joinville niemiała innego celu jak zwiedzenie tychże. Potomkowie Ludwika Filipa zachowali wielkie dostatki w Ameryce i ciągle do nich dokładają. Obecnie Ludwik Napoleon ma mieć kilka czynnych prywatnych ajentów, którzy co roku wielkie sumy umieszczają na rzecz jego w przedsiębiorstwo amerykańskie.

Ale najczynniejsi spekulanci na papiery amerykańskie są pewnie drobni hsiążęta niemieccy. Niemieckie domy handlowe w Stanach Zjednoczonych, przez które interesa swoje robią, nabrały wielkiéj przewagi na targu pieniężnym, i trzymają w rękach swych papiery główniejszych kolei żelaznych. Liczą że sumy włożone w amerykańskie spekulacye przez książąt niemieckich, przenoszą 80 milionów dolarów, to jest 400 milionów franków. Najdziwniejszy w tem jest ten fakt że Europejczycy kapitaliści, mając przeważny wpływ na towarzystwa przedsiębiorców w ważniejszych Stanach Ameryki, wpływają przeto znacznie na ich politykę. Tym sposobem wielki książę badeński największy z kapitalistów amerykańskich, ma więcéj wpływu na politykę w Nowym Jorku, jak na politykę Niemiec, i może więcéj ma przychodu z dywidend jak z listy swojéj cywilnéj.

Kronika miejscowa.

Poznań, 8. Listopada. — W d. 5. złożyli meklerowie tutejszego towarzystwa kupieckiego przysięgę przed kr. dyrektorstwem policyi, w obec niektórych członków starszych tego towarzystwa. Stało się zadosyć przepisom pow. prawa krajowego, jako też statutowi tego towarzystwa kupieckiego. Po odebraniu konsensów od kr. dyrektorstwa policyi, będą mieli meklerowie rzeczeni prawa i obowiązki meklerów przysięźnych w duchu pow. prawa krajowego.

Kr. loterya w Berlinie.

Berlin, 5. Listopada. — W dalszem ciągnieniu 4téj klasy 118téj kr. klasycznéj loteryi padło 42 wygranych po 1000 tal. na nr. 738. 1501. 1529. 4350. 6411. 6550. 10,714. 13,287. 14,438. 14,966. 15,013. 24,985. 28,890. 28,967. 33,164. 36,601. 36,916. 41,818. 42,804. 43,266. 49,891. 52,678. 54,999. 56,320. 63,452. 64,378. 65,797. 66,525. 66,857. 67,743. 71,491. 73,295. 73,914. 74,946. 81,719. 81,905. 85,454. 86,067. 89,070. 90,485. 91,498 i 93,543.

46 wygr. po 500 tal. na nra 1249. 3015. 3181. 6838. 11,884. 12,267. 13,652. 16,882. 18,952. 18,981. 19,199. 19,689. 21,812. 27,599. 29,881. 30,289. 30,981. 33,696. 33,992. 34,650. 34,750. 34,922. 35,760. 36,196. 38;901. 38,967. 39,391. 39,621. 39,865. 41,054. 43,559. 47,269. 48,652. 50,821. 51,555. 52,655. 57.489. 61,768. 62,554. 69,887. 73,214. 79,553. 82,396. 84,376. 86,026 i 90,687.

76 wygranych po 200 tal. na nra 427. 1421. 3434. 4821. 5173. 6232. 6629. 6718. 6952 8055. 8643. 8790. 9457. 10,815. 11,314. 13,372. 15,888. 17.261. 19.191. 20,682. 20,972. 23,338. 23,940. 25,048. 26,895. 27,401. 28,326. 29,581. 31,042. 31,713. 32,691. 32,756. 33,184. 33,525. 34,976. 36,700. 38,408. 38,549. 40,079. 40,862. 43,276. 47,665. 47,709. 53,229. 56,026. 58,863. 59,175. 60,387. 60,921. 61,857. 63,520. 63,856. 64,483. 64,874. 64,979 65,071. 67,187. 73,147. 73,868. 75,062. 77,041. 80,679. 81,108. 82,690. 84,565. 84,997. 86,042. 86,572. 88,288. 88,600. 89,405. 89,664. 89,723 91,097. 92,802 i 94,913.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 6. Listopada 1858.

Zyto (węcpel po 25 szefli) przy małym obrocie, nieco spadło w cenie; na Listopad 42 pien., na Grudzień Styczeń $42\frac{1}{4}$ pł., na Styczeń Luty $42\frac{1}{2}$ pien., $\frac{3}{4}$ list., na wiosnę 44 pien., $\frac{1}{4}$ list.

Okowita (beczka po 9600 $\frac{0}{0}$ Trallesa) bez handlu, w cenie żadna zmiana; na miejscu (bez beczki) $13\frac{7}{12}$—$14\frac{1}{12}$ (z beczką) na Listopad $14\frac{1}{6}$ pien., na Grudzień $14\frac{1}{4}$ pien., $\frac{1}{3}$ list., na Styczeń $14\frac{1}{2}$ pien., na Kwiecień Maj $15\frac{1}{2}$ list.

Wiadomosci handlowe.

Berlin, 5. Listopada.

Pszenica 50—80 tal.

Zyto $44\frac{1}{2}$—45 tal., na Listopad i Listopad Grudzień 44—$43\frac{3}{4}$ tal., na Grudzień Styczeń $44\frac{1}{2}$—$\frac{1}{4}$ tal., na Styczeń Luty $45\frac{1}{4}$—$44\frac{7}{8}$ tal., na Kwiecień Maj $46\frac{3}{4}$—$\frac{1}{2}$ tal., na Maj Czerwiec $47\frac{1}{2}$—$\frac{1}{4}$ tal.

Owies 35—42 tal., na wiosnę $31\frac{1}{4}$ tal.

Olej rzepiowy $14\frac{5}{12}$ tal., na Listopad i Listopad Grudzień $14\frac{1}{3}$—$\frac{3}{8}$—$\frac{1}{3}$ tal., na Grudzień Styczeń $14\frac{1}{2}$—$\frac{13}{24}$ tal., na Styczeń Luty $14\frac{2}{3}$ tal., na Luty Marzec do $\frac{5}{6}$ tal., na Kwiecień Maj $14\frac{5}{6}$ tal.

Okowita $17\frac{2}{3}$ tal., tal., na Listopad Grudzień $17\frac{5}{12}$—$\frac{1}{2}$ tal., na Grudzień Styczeń $17\frac{1}{2}$ tal., na Styczeń Luty $17\frac{5}{8}$ tal., na Luty Marzec $17\frac{5}{6}$—$\frac{3}{4}$ tal., na Kwiecień Maj $18\frac{5}{8}$—$\frac{3}{4}$ tal.

Szczecin, 5. Listopada.

Pszenica 61—71 tal., na Listopad Grudzień $61\frac{1}{4}$ tal., na wiosnę $66\frac{1}{2}$ tal.

Zyto 42—$42\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień $42\frac{1}{2}$ tal., na wiosnę 46 tal.

Olej rzepiowy na Listopad $14\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień $14\frac{7}{12}$ tal.

Okowita $20\frac{5}{8}$ proc., na Listopad Grudzień $20\frac{7}{8}$ proc., na wiosnę $19\frac{1}{2}$ proc.

Gdańsk, 6. Listopada. — Cały upłyniony tydzień mieliśmy przymrozki suche, od 2. do 5. Motława i rowy miejskie okrywają się lekkim lodem, a dziś mamy dość silny śnieg od rana.

Toruń przebyło: żyta szefli 1950, rzepaku 340. Belek dębowych 1089, sosnowych 4780. Bali dębowych łaszt 258. Wełny cetn. 76.

Woda ponizéj zera 4″.

Targi angielskie w najzupełniejszéj są stagnacyi, dowozy wewnętrzne wystarczają na konsumcyę, a na pszenicę zagraniczną chwilowo nie ma odbytu i pytania.

Obojętność pozycyi handlu zbożowego w Anglii odbiła się na wszystkich europejskich targach. Wszędzie na pszenicę nie było spekulacyi, a ruch tylko do zaspokojenia dziennych potrzeb ograniczał się.

Na naszéj giełdzie niewiele było życia, a wystawione próby różniły się gatunkiem od najcelniejszych do nikczemnego porostu; ceny stosownie też do kondycyi i wagi ustanawiano. — Na eksport do Anglii nic niekupowano, bo tameczne ceny przy wysokiéj asekuracyi nieprzedstawiają zysku, a cały obrot wyłącznie był przeznaczony do Holandyi, tudzież na potrzeby Szląskie, Saksonii i Renu. Potrzeby te są ciągłe i stałe; więc nasze rezerwy w ciągu zimy powoli w wewnętrznéj konsumcyi znikną; a gdy Anglia wystąpi z żądaniem niebędziemy mieli dostatecznych zapasów i na dowozy z prowincyi niewiele możemy liczyć, bo takowe dotąd przynajmniéj ledwo $\frac{1}{3}$ zwyczajnych lat dochodzą.

Na żyto mieliśmy regularny odbyt, a fluktuacya cen zaledwo 9 guld. na łaszcie dochodziła ($1\frac{1}{2}$ sgr. na szeflu).

Sprzedano w ciągu tygodnia: pszenicy szefli 15,000, żyta 16,800, jęczmienia 1200, owsa 180, grochu 90.

Płacono za szefel	berl. wagi pruskiéj	Tal.	sgr.	fen.	Tal.	sgr.	fen.
Pszenicy	88—90	2	2	6	2	11	—
»	91—92	2	12	6	2	21	8
»	93—94	2	17	6	2	24	9
»	95—96	2	23	4	2	29	—
Żyta	91	1	19	—	1	20	6
Jęczmienia	71—81	1	7	—	1	23	—
Owsa		—	27	—	—	82	4

Po dzień 1. Listopada zostawało na śpichrzach gdańskich: pszenicy szefli 543,000, żyta 145,200, jęczmienia 15,100, owsa 9480, grochu 16,140, rzepaku 92,160, siemienia lnianego 4440.

Wysłano w ciągu miesiąca z portu gdańskiego: pszenicy szefli 91,320, żyta 53,580, jęczmienia 5460, owsa 1500, grochu 4620, rzepaku 8100.

Drzewa sprzedano: okrąglaków 5000 sztuk, kopa od 411 do 660 i 670 tal., murłatów 1200 sztuk 31′ dług. $\frac{10}{10}$″ po $6\frac{1}{2}$ sgr. kubik, belek i murłatów 600 sztuk 22 do 24′ dług. 9 do 12″ $5\frac{3}{4}$ sgr. kubik.

Kursa zamian: Londyn $199\frac{1}{2}$. Hamburg 45. Amsterdam $102\frac{1}{2}$.

Aleksander Makowski & Comp.

Przybyli do Poznania 7. Listopada.

BAZAR: hr. Czapski z Bukowca, Blasse z Koblenz.
HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: Wilkoński z Wapna, Garczyński z Szczepic, Brzeski z Krakowa, Mroziński z Chwałkowa, Morawski z Luboni, Hammerstein z Berlina, Scharf z Lipska, Michaelis z Szczecina, Krebs z Hamburga.
HOTEL DU NORD: Erkens z Wesel, hr. Potulicki z W. Jezior.
POD CZARNYM ORŁEM: König z Roska.
POD BARANKIEM: Schirmer z Neusalz.

Z dnia 2. Listopada.

BAZAR: Lossow z Boruszyna, Wilkoński z Mórki.
HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Wecker z Frankfurtu n. M., Dolewin z Lipska, Dobrin z Berlina. Schlemser z Kościana, Hinzpeter z Wielichowa.
HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: hr. Potworowska z Przysieki niemickiéj. Suszycki z Słomowa, Dresky z Leszna, Mosch i Reischauer z Berlina, Barth z Nostitz.
HOTEL DU NORD: Swięcicki z Szczepankowa, Wolański z Barda, Bieborzewski z Turza, Trąmpczyński z Zaniemyśla, Królikowski z Dulska, Kohn z Keyni.
OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Laskowicz z Wrocławia, Schöps z Kobylina, Koch z Myślniewa, Wołowscy z Paryża, Last z Srodki.
POD CZARNYM ORŁEM: Habel z Gniezna, prob. Matecki z Solca, Dymiński z Sobaszczewa
HOTEL PARYZKI: Twardowski z Kempy, Piglosiewicz z Włocławka, Baranowski z Gwiazdowa, Taczanowski z Słaboszewa, Mackowski z Winnéjgóry, Szymański z Żernik, Budaszewski z Krotoszyna, Ellmann z Trzemeszna.
HOTEL BERLINSKI: Dehmig z Rawicza, Bojanowski z Podlesia kościelnego, Wollmann z Jaraczewa. Kwilecki z Berlina, Cegielski z Kostrzyna.
HOTEL EICHBORNA: Soyka z Brzeżna, v. Blumberg z Psarskiego, v. Dühring z Krzyżownik, Dr. Cohn z Łobżenicy, Hamann z Gottschimmerbruch, Raschke i Frost z Grodziska, Kanter z Szamotuł, Kania z Leszna, Flatau z Konina i Kanter z Opola.
HOTEL BUDWIGA: Hirschfeld i Marcus z Pr. Holland, Rogowski i Cohn z Wrześni, Radt z Zerkowa, Bergas z Grodziska, Nathan z Krotoszyna i Klamkowski z Nekli.
POD WIELKIM DĘBEM: Rosenberg z Gniezna.
POD TRZEMA LILIAMI: Swoboda z Gutow, Lasker z Wrocławia.
POD ŁABĘDZIEM: Kantorowicz z Wrześni, Grünberg z Strzałkowa.
W MIESZKANIU PRYWATNEM: Bleyer z Trzebnicy, ul. Magazynowa 15.

OBWIESZCZENIE.

Na posiedzeniu publiczném reprezentantów miasta w dniu 11. b. m. po południu o 3éj godzinie zdane będzie sprawozdanie z zarządu i ze stanu interesów gminy tutajszéj.

Poznań, dnia 8. Listopada 1858.
Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

Opłata serwisu za wojsko, które w miesiącu Października r. b. w mieście tutejszém na kwaterach pomieszczone było, nastąpi dnia 10. i 11. t. m.

Poznań, dnia 8. Listopada 1858.
Magistrat.

W miejsce Królewskiego Radzcy ziemiańskiego, tajnego Radzcy rejencyjnego barona v. Heynitz, który chorobą przeszkodzony jest, zamianowano królewskiego Radzcę ziemiańskiego barona von Unruhe Bomst w Wolsztynie Kommissarzem oborczym dla VII. okręgu oborczego (Wschowsko-Babimostsko-Krobskiego) do izby deputowanych.

Poznań, dnia 6, Listopada 1858.
Król. Prezydyum rejencyjne.

Guwernantka, Polka, biegła w muzyce i francuzkim języku, życzy sobie przyjąć miejsce do jednéj lub dwóch małych panienek. O bliższych warunkach dowiedzieć się można pod adressem: ***J. A. S.*** poste restante Poznań.

Stare lampy do posuwania

z nowego srebra i mosiądza, przerabiam na **patentowane lampy oszczędności** i przezto urządzam je jako **nowe lampy.**

A. Grosser, blacharz w Poznaniu, ulica Wilhelmowska 18.

Nauczyciel domowy poszukuje miejsca. Bliższą wiadomość udzieli expedycya gazety.

Organistę zdatnego i zarazem dobrego muzykusa, wskaże pan Szynkowski w Poznaniu, Wałowa ulica Nr. 2.

SIMONA HOTEL GARNI
zur Stadt Rom
Albrechtsstrasse Nr. 17. (siedmnaście)
w Wrocławiu
poleca się niniejszém Prześwietnéj podróżującéj Publicznosci.

Skład Herbaty Chińskiéj

KARAWANOWÉJ PECCO.

Co tylko odebrałem nowy transport czarnéj Rosyjskiéj Herbaty, wyborowemi gatunkami funt po 9, 12, 16, 20 i 24 Złotych.

Jako téż Mandarynen Arak. po 1 Tal. za wielką butelkę. Poznań w Październiku 1858.

J. N. Piotrowski.

Celem spiesznego uprzątnienia sprzedaję skład komissyjny **rozmaitych win** po nader umiarkowanych cenach

Izydor Busch, plac Wilhelmowski 16.

Do wynajęcia:

Dwa umeblowane pokoje z antré i stajnia na Małych Garbarach Nr. 9.

PIWO JAŁOWCOWE,

przedniego gatunku, poleca

A. Balkowski.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 6. Listopada 1858	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{3}{8}$
dito	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{3}{8}$
dito z roku 1856.	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{3}{8}$
dito z roku 1853.	4	—	$93\frac{1}{2}$
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	$84\frac{3}{8}$
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj.	$3\frac{1}{2}$	84	—
dito miasta Berlina	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{3}{4}$
dito dito	$3\frac{1}{2}$	—	$82\frac{3}{4}$
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	84
dito Prus Wschodnich	$3\frac{1}{2}$	—	$81\frac{1}{8}$
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	—	84
dito dito	$4\frac{1}{2}$	—	$92\frac{3}{8}$
dito W. X. Poznańskiego	4	—	$98\frac{3}{4}$
dito W. X. Pozn. (nowe).	$3\frac{1}{2}$	—	$88\frac{3}{8}$
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	$84\frac{1}{2}$
dito Prus Zachodnich	$3\frac{1}{2}$	—	82
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	92
Louisdory	—	$109\frac{1}{2}$	—
Akcye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	4	—	$86\frac{1}{4}$

CENY TARGOWE
w mieście Poznaniu.

dnia 8. Listopada 1858 r.	od tal.	od sgr.	od fn.	do tal.	do sgr.	do fn
Pszenicy pięknéj, szefel po 16 garn.	2	25	—	3	—	—
Pszenicy średniéj	2	5	—	2	10	—
Pszenicy ordynaryjnéj	1	20	—	1	25	—
Żyta przedniego, szefel	1	25	—	1	26	3
Zyta lżejszego	1	22	6	1	23	9
Jęczmienia dużego, szefel	1	17	6	1	25	—
Jęczmienia małego	1	15	—	1	22	6
Owsa, szefel	1	1	—	1	3	—
Grochu do gotowania, szefel	—	—	—	—	—	—
Grochu na pastwę	—	—	—	—	—	—
Rzep zimowy	—	—	—	—	—	—
Rzepik zimowy	—	—	—	—	—	—
Rzep latowy	—	—	—	—	—	—
Rzepik latowy	—	—	—	—	—	—
Tatarki, szefel	1	10	—	1	15	—
Koniczyna czerwona	—	—	—	—	—	—
Koniczyna biała	—	—	—	—	—	—
Ziemniaków, szefel	—	12	6	—	14	—
Masła, garniec	2	15	—	2	25	—
Siana, centnar	—	—	—	—	—	—
Słomy, kopa po 100 funt. w. Z. c.	—	—	—	—	—	—
Spirytusu (beczkk 120 kw.) 80% Tral.						
dnia 6. Listopada	13	17	6	14	2	6
dnia 8. »	13	17	6	14	5	—

Przez Król. Rejencyą Wrocławską, według reskryptu z dnia 23. Czerwca r. 1857. i przez Król. Ministeryum reskryptem z dnia 4. Sierpnia r. 1857. jest udzielone zezwolenie na sprzedawanie i publiczne ogłoszenie, jako dowiedzionego środka lekarskiego domowego, składającego się z odwaru cebuli

białego syropu piersiowego.

W ***Poznaniu*** prawdziwego z podpisanéj fabryki sprzedaje się cała butelka po 2 Tal., pół butelki po 1 Tal., a $\frac{1}{4}$ butelki po 3 Złote, tylko u Pana ***Gustawa Bielefeld,*** na Rynku Nr. 87. i u Pana ***E. Nitsche*** w ***Śmiglu.***

Dowody przekonywające o wybornéj skuteczności tego środka domowego można obejrzeć.

G. A. W. Mayer w Wrocławiu.

Że pół butelki doświadczonego białego syropu na piersi z fabryki G. A. W. Mayera w Wrocławiu w przeciągu dwóch dni wyleczyło mnie z gwałtownéj i długiéj duszności i chrypki, na które nie było innego lekarstwa, chociażem był znaglony przebywać na ostrém i wilgotném powietrzu, zaświadczam z radością na pożytek innym.

Wrocław, w Lipcu 1855. (L. S.) ***Juliusz Hellmuth,*** Kuśnierz.